

Onderstaand adres werd door het H. B. verzonden :

Aan Zijne Excellentie den Minister van Onderwijs, Kunsten en Wetenschappen te 's Gravenhage.

Geven met verschuldigten eerbied te kennen :

A. L. J. C. van Hasselt en W. C. Koldewijn, resp. voorzitter en secretaris van de Nederlandsche Maatschappij tot Bevordering der Tandheelkunst,

dat zij tot hun leedwezen hebben bemerkt dat nog steeds niet is voorzien in de vacatures der lectoren in de Tandheelkunde aan de Rijksuniversiteit te Utrecht,

dat zij hieromtrent de opinie hebben verzocht van de »Onderwijs- en Examen-Commissie« van bovengenoemde Maatschappij,

dat zij, in volkomen overeenstemming met het inzicht dier Commissie gemeend hebben het volgende onder de aandacht van Uwe Excellentie te moeten brengen.

Sinds September 1915 vacceert te Utrecht de post van lector in de conserveerende tandheelkunde, en sinds September 1918 die van lector in de prothetische tandheelkunde, de twee hoofdvakken bij uitnemendheid, waardoor de ruim 200 studenten niet dat onderwijs ontvangen, waarop zij naar hun meening recht hebben,

dat het niet vervullen van deze plaatsen vermoedelijk zijn oorzaak vindt in het feit, dat geschikte opvolgers moeilijk zijn te vinden, wat een gevolg is van de omstandigheid dat het onderwijs, zooals thans te Utrecht wordt gegeven, niet in overeenstemming is met de eischen, die daaraan behooren te worden gesteld en zoodoende het ambt van docent aan het Tandheelkundig Instituut weinig aantrekkelijk.

Dit is te meer het geval waar de salariering niet in overeenstemming is met de positie der docenten, waarvoor men toch moet trachten de hand te leggen op de allereerste krachten en dat ook deze positie zelf niet bevredigend is geregeld, waar een lectorstitel gegeven wordt voor een taak, die geheel is die van een hoogleeraar,

dat zij meenen Uwe Excellentie erop te moeten wijzen, dat het onderwijs te Utrecht niet alleen niet voldoet aan redelijk te stellen eischen, maar dat de wet op de tandheelkunde van 1913 onvoldoende is uitgevoerd, daar deze een veel ruimere propaedeusis voorschrijft, dan thans onderwezen wordt,

dat zij meenen, dat met een geringe wijziging van bovenbedoelde wet, het tandheelkundig onderwijs gebracht kan worden op de hoogte waarop het h.i. dient te staan in verband met de groote belangen voor de volksgezondheid, die aan goede tandheelkundige hulp verbonden zijn,

dat zij voorts van oordeel zijn, dat bij het op peil brengen van het onderwijs de tandartsen ook de gelegenheid moet worden gegeven

het doctoraat in de tandheelkunde te verwerven, daar de billijkheid dit tegenover andere studievakken meebrengt en het als een gezonde prikkel mag worden beschouwd voor zelfstandigen wetenschappelijken tandheelkundigen arbeid;

dat zij verder onder Uwe aandacht meenen te moeten brengen dat tot nu toe een leerstoel in Mond- en Tandhygiëne niet in Nederland bestaat, zeer ten nadeele van het onderwijs en de vorming der a.s. tandartsen,

reden waarom zij Uwe Excellentie zouden willen verzoeken, die maatregelen te nemen, welke er toe zouden leiden, dat een dergelijke leerstoel in het leven wordt geroepen,

dat zij van meening zijn, dat de oplossing van het onderwijsvraagstuk in groote trekken daarin zal moeten worden gevonden, dat een candidaat-tandarts-examen worde ingesteld, dat alleen de *propaedeutische* vakken zal moeten bevatten, (waarbij het phantoomwerk dus moet vervallen) en dat na ongeveer twee jaren kan worden afgelegd; dat twee jaren later een semi-tandarts-examen zal moeten volgen, waarbij de *tandheelkundige* vakken worden behandeld, opdat dan na een jaar het tandarts-examen kan worden afgelegd, terwijl de studie door een doctoraat zal moeten kunnen worden bekroond.

Wanneer dan tegelijk hiermede aan de docenten, naast een voldoende salaris, de titel van hoogleeraar wordt geschonken, (zooals in andere landen algemeen geschiedt), gelooven zij, dat het mogelijk zal zijn om in de bovengenoemde vacatures naar behooren te voorzien.

Reden waarom zij Uwe Excellentie eerbiedig verzoeken met bovenstaande wenschen rekening te willen houden, opdat bij den aanstaanden nieuwen cursus aan den ongunstigen toestand aan het Tandheelkundig Instituut te Utrecht een einde zal kunnen worden gemaakt.

Zij voegen hierbij een artikel, gepubliceerd namens de »Onderwijs- en Examen-Commissie« van bovengenoemde Maatschappij, waarin Uwe Excellentie de bedoelde wenschen uitvoerig vindt besproken, terwijl zij zich voor een nadere mondelinge toelichting te allen tijde gaarne beschikbaar stellen.

't Welk doende enz.,

w.g. A. L. J. C. VAN HASSELT, Voorzitter.

„ „ W. C. KOLDEWIJN, Secretaris,

J.W. Brouwerstraat 6.

Amsterdam, 5 Juli 1919.